Bl. Sušnik?

B.S. – Slovenska Bčela III. 1852. 29-30. 526/279

Pov.

Lipa in pokopališče pri sv. Jakobu v Koprivni.

Med znabotičnimi godami, Vrbovo, Beco in Kalcho, Gjel se Slovška in Slajerska mejata, Koji ne dolge Stelnega hriba cerkev svetega Jakoba. Selenaco je na hribu vse kamnito, in persti komaj eno ped debela, je vendar na pokopališče globoka persti bilo vzeta in čista, kakor bi bila poleseana. Med cerkvijo pa veličastna stara lipa, klero deset mož komaj obseže, dosje že dolgoje verhove proti nebu razpostera. Kijazno se zbirajo in nedelyah in srasnicah po končani službi božji vesele Koprivce obole drevega dušnega pastirja, in vse reči med dobo, po starih slovenskih navadi pod lipo pogovarjajo, pleden se razidejo, na dosje po hribih, obole razstrešene domove. Če se pri tacem shodu pridjuden med pripreste govorjenje vstopi, in se začne čuditi debeli stari lipi, se ti do konca kak starcek prijazno pripoveduje in ti sledeče od lipe povedal.

V stelih časih, ko so naši dedje ceske zidali, je živel v tem kraji strasan in spotovjen razbojnik. Nalozjeno mu je bilo za potno, da mora pri tek Selebih Kucka vso jemat, kir je bila za pokopališče Seba, kamp znodite in poleseate. Denar in drez tuje se dela bati. Po časi zadne Rup in marsikdaj kapljo mocnega potu, marsikdaj solza sercnega kesanja moči duh persti. Poleduje vmeden delo novo si; za trudanje, težko delo in žulje ga tako oblade, da cisto smaga. Ko vidi, da se mu bliža zadnja ura, sleze tri lipove čebe, pobliže bližnje Gube k sebi in jim reče trudeč se glasom: „Selijubi Koledje! Dostikrat sim vas zalil, dostikrat krivice sim vam storil. Odpustite mi kesnemu umirajočemu Gleduike. Ko umrjem, sadite na moj grob se tri čebe. Ako se prime jih in ozelené, vzdelite se in Boga hvalite; ako se posuše ne pozenó Gleduih mladik, pokopite mene v tuje milosti." To se zgodi in dusa pusti. Pokopljejo ga, ker je bil očiten Gleduik, pred pokopališca vrata ne vsade tri lipove čebe na njegov grob. Ne le prve zacnejo zeleneti; dolastile so se redile tako dolgo, da so se okuj Gradile in v veličanstko lipo, ki jo tu vidite, dolastile. Bile je pa že v turških časih tako velika in debela, da se zdaj ena turške ne vsame od njene velikosti in debelosti pripovedujejo. Se je pozneje, da je lipa, ki se kmalo v tri verke loči, iz tak debel Gradena,

S